

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

26 ביוני 2018
י"ג בתמוז תשע"ח

ת"צ 46694-05-15 מריאנו ואח' נ' חברת מוסדות חנוך,
תרבות ושקום שכונות בתל-אביב בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת שושנה אלמגור

המבקשים (התובעים) 1. שקד מריאנו

2. א' מ' (קטינה)

3. ק' מ' (קטין)

4. א' מ' (קטין)

5. ג' מ' (קטינה)

ע"י ב"כ עו"ד עומר פיינטוך

נגד

המשיבות (הנתבעות) 1. חברת מוסדות חנוך, תרבות ושקום שכונות בתל-אביב,

מיסודה של הסוכנות היהודית לא"י בע"מ

2. עיריית תל-אביב-יפו

ע"י ב"כ עו"ד עדי בוסתן ועו"ד גלי כרמון

פסק-דין

בעקבות בקשה לאישור הסכם פשרה מיום 16.11.17

בקשה לאשר הסדר פשרה לפי סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006.

1. משיבה 1, שבעליה היא משיבה 2 (להלן: הנ"ד), מפעילה על-פי הסכם עם העירייה את בית בארבור. זהו מרכז קהילתי ומועדון שדה (קאנטרי-קלאב) בדרך ההגנה בתל-אביב (להלן גם: המתחם), שבו התושבים יכולים להשתתף בפעילויות פנאי, חינוך וספורט. השאלה שעליה ניסו המבקשים לענות בבקשה לאישור התובענה הייצוגית היא באיזו מידה נאכף בבית בארבור חוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, התשמ"ג-1983 (להלן: חוק למניעת העישון או החוק). החוויות שעברו המבקשים במקום – בפרט בבריכת השחייה הפתוחה – הובילו אותם לחשוב שהאיסור נאכף במידה מועטה, אם בכלל. זאת, על אף מאבקו של מבקש 1, אביהם של מבקשים 2-5, בתופעת העישון ובכללו פניות לאחראים ולעירייה. המשיבות נתבעות בעילות של הפרת החוק למניעת עישון, הפרת תקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים (קביעת שלטים), התשמ"ד-1984, והפרת חובה חקוקה מכוח סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]; רשלנות לפי סעיפים 35 ו-36 לאותה פקודה; סיוע למעשה תקיפה לפי סעיף 23 לפקודת הנזיקין (שעניינו תקיפה). הנזק שלו טענו המבקשים אינו ממוני ומתבטא בחוסר נוחות, והם שמו אותו בסכום של 3,000 ₪ לעצמם ובסך מאתיים ש"ח לכל ביקור של כל אחד מחברי הקבוצה בבית בארבור. מלבד הסעד הכספי עתרו המבקשים לצו שיורה למשיבות לאכוף את הוראותיו של חוק למניעת העישון.

לעירייה טענות על מעמדה בהליך ועל הטענות שאפשר להשמיע נגדה בתובענה ייצוגית. מכל מקום המשיבות מבקשות לקבל כי הן משקיעות באכיפת החוק את מרב המאמצים: בכל ימות החול נמצאים בבית בארבור מנהל התפעול, מנהל המתחם ושלושה עובדי תחזוקה. נוסף להם מועסקים בבריכה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

26 ביוני 2018
י"ג בתמוז תשע"ח

ת"צ 46694-05-15 מריאנו ואח' נ' חברת מוסדות חנוך,
תרבות ושקום שכונות בתל-אביב בע"מ ואח'

המקורה (המיועדת למנויים) מנהל הבריכה, מציל, מפעיל ומאבטח. בחודש יוני מיתוספים אליהם מפעיל בריכה, שני מצילים ושלושה מאבטחים בימי שישי, ובשבת – צמד מאבטחים, מציל ועוזר מציל נוספים. ביולי ובאוגוסט מצבת כוח האדם בבריכת הקיץ היא הגדולה ביותר. בסופי השבוע של אותה עונה הצוות עסוק במשימות רבות ובהפרות שונות של הסדר, ויש להתחשב במגבלות כוח האדם. אומנם, כך על-פי המשיבות, השטח גדול במיוחד, לא תמיד אפשר להבחין במעשנים וחלקם אינו מודע לאיסור לעשן גם בשטחים הפתוחים, אך כשמאותר מעשן בשטח הבריכה הן פועלות כחוק. העובדים מונחים בתדריכים לפנות למעשנים ולבקש מהם להפסיק לעשן. הטיפול בסרבנים עובר הלאה, לאחד המנהלים, עד כדי קריאה לפיקוח העירוני, שבעצמו פועל לפי סדר עדיפויות. אירועים חריגים כאלה או אחרים, אליבא דמשיבות, אינם מעידים על דרך פעולתן.

העירייה הבליטה את העובדה שבשנת 2013 שיפצה את המתחם בהשקעה של עשרות מיליוני שקלים, ושתחזוקו עולה מיליוני שקלים. כל זה, הזכירו המשיבות, לרווחת התושבים בדרום העיר תל-אביב-יפו ובלא שיקולים עסקיים. מאז השיפוץ רבו במקום השלטים המביאים את איסור העישון לידיעת המבקרים, אף יותר ממה שהדין מחייב, והן לא הסתפקו בכל זה אלא גם חילקו עלונים לבאים כשנחנכה הבריכה המחודשת. לשיטת המשיבות הקבוצה שהגדירו המבקשים, שבה חברים כל מי שנחשפו לעישון במקום, כוללנית יתר על המידה, והם לא ביארו את הנזק שנגרם להם בשטח הבריכה הפתוח. אף-על-פי-כן הציגו המבקשים אסמכתאות להמשך העישון בתגובתם לתשובה. לגרסתם שם הם נאלצו לבטל את המינוי בסופו של דבר בגלל התנכלויות שהיו מנת חלקו של מבקש 1. הם גם העלו שוב את הטענה שהצוות מסתפק בהעברת המעשנים למקום אחר בבריכה, הכחישו חלוקת עלונים במקום וטענו ששלטים, אשר בלאו הכי לא פעלו את פעולתם, צצו במקום בעקבות פתיחתו של ההליך.

2. דיוני הקדם-משפט התמקדו בשאלה איך לשפר את אכיפתו של חוק למניעת העישון, עד כדי הפסקת התופעה במועדון השדה בבית בארבור. בישיבה הראשונה, ב-12 באפריל 2016, דיווחו באות-כוח העירייה על הכוונה לחלק למתרחצים עלונים בקיץ אותה שנה ועל הרעיון שבסופי השבוע של העונה יסייר סדרן בבריכות שחייה בדרום העיר. הן הוסיפו שאזהרות מפני הפרת האיסור לעשן ניתנות במערכת הכריזה, במינויים המחודשים ובקבלות על התשלום ושמורגש שינוי – אם כי הצוות אינו מוסמך לנקוט פעולות אכיפה של ממש ושיתוף הפעולה של משטרת ישראל עם העירייה לוקה בחסר. לשלוש ישיבות נוספות התייצב גם מנהל המחלקה למרכזי נופש ושחייה באגף קהילה, נוער וספורט של מנהל החינוך, התרבות והספורט בעירייה. ביום 01.06.16 הבהיר הלה כי פניית העירייה למשטרה נענתה בסירוב. לפי דבריו בשנים האחרונות מפקד המחוז מנחה שלא להציב שוטרים בבריכות שחייה ובמגרשי כדור-רגל כפי שנעשה בעבר. בסוף הדיון הוריתי לזמן את סגנו של מפקד המחוז כדי לברר עימו כיצד תוכל המשטרה להתגייס, ולו לתקופה מוגבלת, למיגור תופעת העישון במקום. לקראת מועד הדיון, בבקשה לביטול זימונו של הקצין, פירטה עורכת-הדין נועה ניב (מיכאל) מפרקליטות מחוז תל-אביב את ההליך לבקשת העסקתם של שוטרים בתשלום. היא כתבה שבקשה תיבחן אם תוגש, אבל בהתחשב בנוהל סביר שמקרים כגון דא לא יצדיקו את קבלתה. עמדה דומה הביעה הפרקליטה בישיבה, שהתקיימה ביום 11.07.16, שאליה התייצבה בשם המשטרה באישורי.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

26 ביוני 2018
י"ג בתמוז תשע"ח

ת"צ 46694-05-15 מריאנו ואח' נ' חברת מוסדות חנוך,
תרבות ושקום שכונות בתל-אביב בע"מ ואח'

את הסתייגותה נימקה, בין היתר, בכך שחודשי הקיץ מזמנים עומס ובעיות לאוכפים את הסדר הציבורי. כמו בבקשתה היא גם הטעימה את דעת המשטרה כי ראוי שאכיפתו של איסור העישון תוטל על הפיקוח העירוני ותיארה כי שוטר מגיע לזירה רק בגלל אירוע מסוים שמצריך התערבות של המשטרה.

על-פי העדכונים שהגישו המשיבות לתיק באותם ימים נתבקשה בכל-זאת הצבתו של שוטר בתשלום בבריכה. בד-בבד מונה לבריכות השחייה בדרום תל-אביב סדרן לשבתות (המשטרה עוד לא הכריעה בבקשה, שנומקה ברצון לשמור על הסדר), בשעות תשע בבוקר עד שש בערב, שכדי להתרשם מפעולתו הוחלט כי יקדיש את מרב זמנו לבית בארבור. המשיבות הוסיפו ופירטו את האמצעים למניעת עישון שהן נוקטות: בכניסה לכל הבריכות ומועדוני השדה בעיר הוצבו בתחילת הקיץ שלטים על אודות האיסור; הוא מובא לידיעת המבקרים בבית בארבור בחוברת החוגים, בכרטיסיות, בקבלות, בעלוניים שחולקו בכניסה לשתי הבריכות ובהסכמים עם המנויים; הודעה עליו מושמעת במערכת הכריזה דרך קבע, ובשבתות – אחת לשעה. מנויים שימשיכו לעשן בשטח הבריכה, כך הובטח, יזמנו לשימוע. זאת ועוד: תוכנן מבצע אכיפה במקום של הפיקוח העירוני לימי שבת בקיץ 2016, והמשיבות ביקשו לחכות ולראות מה ילד יום. למוחרת הגיב בא-כוח המבקשים בבקשה לקבוע את התיק להבאת הראיות. בינתיים התעכב מבצע האכיפה בגלל מחלוקת של העירייה עם ארגון העובדים, אך אחרי שיושבה נאכף איסור העישון בבריכת בית בארבור בשתי שבתות רצופות, בסתיו אותה שנה. המעשנת היחידה שנתפסה, אשר טענה כי האיסור לא היה מוכר לה בהיותה עולה חדשה, קיבלה אזהרה. בסופו של דבר הפך דיון ההוכחות שנקבע לקדם-משפט, לאחר פגישות שקיימו הצדדים, וב-21 במארכ 2017 הם נועדו כאן ונדונו האפשרויות לסיים את הסכסוך בדרכי שלום. בהתקרב הדיון לגוף התיק הודיעו כי גובשו הבנות. המגעים הוסיפו להתנהל, ובחודש נובמבר הניחו לפניי הצדדים את הבקשה דנן. ההסדר פורסם ברבים ולא התקבלו התנגדויות למעט זו של היועץ המשפטי לממשלה, שאליה אידרש בהמשך.

3. בקבוצה יהיה חבר כל אדם או לקוח אשר נחשף לעישון בשטח המתחם בניגוד להוראותיו של חוק למניעת העישון וזאת החל בחודש יולי 2013 ועד היום. ואלה עיקרי ההסדר: המשך ציון האיסור על עישון בשלט שפרוס בכניסה לבריכת הקיץ, בכרטיסי הכניסה של מבקרים מזמנים לאותה בריכה ובעלוניים שחולקו למי שנכנסו בשערי בית בארבור בראשיתה של עונת הרחצה הנוכחית. הפעלת סדרן לפי חוק למניעת העישון בארבע בריכות שחייה עירוניות בדרום תל-אביב, ובכללן זו שבבית בארבור. הסדרן יפעל מדי שבת בחודשים יוני-אוגוסט שנה זו, ובאותו פרק זמן תיאכף מניעת העישון במבצע של הפיקוח העירוני, במועדים רנדומליים – לפי תוכנית העבודה שלו.

הקבוצה תפוצה בשתי הטבות: כניסה ללא תשלום לבריכת הקיץ ולהצגות לכל המשפחה. למן הקיץ הזה ועד לסוף אפריל הקרוב תוצגנה חמש פעמים בבית בארבור הצגות המוצגות במרכז הקהילתי רוזין שבצפון העיר. לכל הצגה יוקצו 300 כרטיסים חינם, ומועדה יפורסם שבועיים מראש בשלט בכניסה לבית בארבור שגודלו לא יפחת פחות מ-2x2 מטרים ובאתר המרשתת של העירייה. החפץ לצפות בהצגה יודיע זאת במזכירות בית בארבור או יירשם רישום טלפוני או מקוון. שווי ההטבה לפי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

26 ביוני 2018
י"ג בתמוז תשע"ח

ת"צ 46694-05-15 מריאנו ואח' נ' חברת מוסדות חנוך,
תרבות ושקום שכונות בתל-אביב בע"מ ואח'

הצהרת העירייה עומד על סך 268,900 ₪. הכניסה חינם לבריכת הקיץ תתאפשר ל-700 רוחצים ביום, בארבעה ימי חול בקיץ הבא. יירשמו פחות מ-2,800 אנשים לארבעת הימים – תוספנה המשיבות יום שאליו יורשה להיכנס מספר המבקרים שהוא ההפרש בין המספר שכבר נכנס לבין 2,800. הרישום והפרסום בהקשר זה – כמפורט לעיל, והמשיבות התחייבו לתלות מודעות נוספות, בין השאר על-יד הקופה שבכניסה לבריכה. הטבה זו שווייה 146,540 ₪ בסך-הכול, וכאשר מצרפים אותה להצגות מתקבלת הטבה שסכומה הכולל 415,440 ₪.

4. התובענה שהוגשה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) לחוק תובענות ייצוגיות. אני סוברת כי הדרך ההוגנת והיעילה לסיום הסכסוך היא הסדר פשרה, וכי ההסדר שלפנינו הוא הסדר טוב, סביר, הוגן וראוי בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה. ההסדר גובש אחרי התייעצות וקבלת עמדתם של הגורמים המתאימים, במשיבות ובמשטרת ישראל. אכיפת חוק למניעת העישון היא מטרה חשובה עד מאוד ואין להקל בה ראש כל עיקר, גם ככל שהדבר נוגע לאכיפה במקומות ציבוריים פתוחים. ואולם מוסכם עליי שמימא זה אינה פשוטה בענייננו. זאת, הן מהטעם שבריכת הקיץ נמצאת בשטח רחב ידיים וצפוף, במיוחד בסופי השבוע, הן מכיוון שעומסי העבודה המוטלים על הרשויות המופקדות על אכיפת החוק במתקני נופש ובילוי גוברים בקיץ. כפי שבואר לעיל משטרת ישראל אינה מקצה כוח אדם לנושא, בשל סדר העדיפויות הנוהג אצלה. המלאכה מוטלת כולה על העירייה, אשר מתחייבת כאן להגדיל את כוח האדם שיאכוף את החוק הגם שאינה צד לתיק בכובעה כרשות המפקחת. התוצאות, יש לומר, נראות זה מכבר בשטח ודומה שעצם הגשת הבקשה הפחית את העישון בתחומיו של מועדון השדה. בישיבה האחרונה, שהתקיימה ביום 18.06.19 במעמד נציגו של היועץ המשפטי לממשלה, הציג בא-כוח המבקשים דוח שחיבר משרד חקירות על קאנטרי בית בארבור באוגוסט 2016, לאחר שנערכו שלושה דיוני קדם-משפט. בתחומי בריכת הקיץ הבחינו החוקרים במעשנים בודדים, והם ציינו בדוח כי צוות של שני מאבטחים סייר במקום והעיר למי שעישן. אל מי שלא כיבה את הסיגריה ניגש אדם נושא נשק וביקש שנית לעשן בחוץ, והוראתו בוצעה. גם המציל יצא מהמתחם כאשר ביקש לעשן.

הפיצוי שווה הכסף נראה לי מדוד. מדובר בהערכת מספר בלתי ידוע של הבריות שסבלו כאשר עישן מאן דהוא לידם בעודם שוהים בשטח הבריכה. איתור החברים כמעט אינו אפשרי וההטבה, בצורת מופעים לכל המשפחה וכניסה לבריכה חינם-אין-כסף, מנותבת ממילא לאותו קהל שעימו חברי הקבוצה נמנים. בנסיבות אלה לא יועיל מינוי „TDI” כמצוות סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, שכן לא נראה כי יש דרך חשבונאית לחשב את נזקם של החברים בקבוצה.

5. כעת אפנה לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, אך לדיון בהערותיו אקדים תמיהה על ההתנגדות בתיק זה. בתיק דומה (ת"צ [מחוזי י-ם] 20858-09-16 ב'טון נ' המרכז הרפואי שערי צדק [פורסם באר"ש, 05.03.2018]), שבו לא נאכף חוק למניעת העישון בעיקר בכניסות ובמרפסות בבית חולים – בעיניי מחדל חמור הרבה יותר מהתעלמות מעישון בשטח פתוח סתם – הוא בחר שלא להתערב. באותו עניין הוצג לבית המשפט ואושר הסדר פשרה שלא כלל פיצוי כלשהו לחברי הקבוצה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

26 ביוני 2018
י"ג בתמוז תשע"ח

ת"צ 46694-05-15 מריאנו ואח' נ' חברת מוסדות חנוך,
תרבות ושקום שכונות בתל-אביב בע"מ ואח'

יתר-על-כן הצדדים בפרשה ההיא הסכימו לפנות לשר הבריאות בבקשה שימנה „סדרן ממונה“ לפי סעיף 8א לחוק למניעת העישון, אך היועץ המשפטי התנגד, מהטעם שלפי החוק אפשר למנות לתפקיד כזה רק „עובד ציבור“ (סעיף 8אג) לחוק) ובעובדיו של בית החולים תנאי זה אינו מתקיים. אני תוהה מדוע למרות חשיבותה של אכיפת החוק, שעליה היועץ עומד בתיק זה, הוא לא ראה לנכון לפעול למינוי סדרן במקום כמו בית חולים. גם בת"צ (מחוזי ת"א) 51564-10-14 פינקלשטיין נ' ישרוטל בע"מ (פורסם באר"ש, 25.03.2018), שעסק בדיוק באותו עניין שבו אנו עוסקים כאן, ביכר היועץ המשפטי לממשלה שלא להתנגד להסדר אף שהיה – לגבי דידי – רזה מזה שאליו הגיעו הצדדים בעניין שלפניי.

לגופן של ההערות:

- (א) לשאלתו של בית המשפט בדיון האחרון באשר לשווי ההטבה הסבירו באות-כוח המשיבות כי כרטיסי הכניסה אינם מספיקים כדי התשלום על עלות ההצגות ועל הפעלת הבריכה, וכי מרשותיהן מסבסדות את אותן פעילויות. לכן מקובלת עליי הצהרת העירייה בדבר שווי ההטבות.
- (ב) דעתי אינה כדעתו של היועץ המשפטי, אשר העיר כי אין חפיפה בין חברי הקבוצה לבין הצורכים את ההטבות לפי הסדר זה, כך שאין מתקיימת זיקה בין השניים. מי שנפגעו הם המבקרים בבריכה, ברובם דיירי השכונות שבדרום העיר, ולהם מיועד הפיצוי. קיימת קרבה ופעמים רבות זהות בין הזכאים להטבה ובין החברים בקבוצה. אין אפוא סיבה להעביר סכום כסף, חלף ההטבות, לקרן לניהול כספים שנפסקים כסעד ולחלוקתם.
- (ג) למותר לציין כי בכל הפרסומים תבהיר העירייה שההטבה ניתנת בעקבות תובענה ייצוגית. נוסחיהם יובאו לאישורו של בית המשפט.
- (ד) התופעה שבה נתקלו המבקשים התרחשה בקיץ במהלך השבתות. אלה הימים העמוסים בבריכה, ומקובלת עליי עמדת העירייה כי הם מצדיקים הצבת סדרן לפי חוק למניעת העישון. היועץ המשפטי לממשלה המליץ שהסדרן ינכח בבית בארבור גם במהלך השבוע ובקיצים נוספים. ובכן אפשר שמקץ שנה יורגל הציבור לדפוסי התנהגות חדשים, ואם עדיין תיוותר בעיה, בית המשפט ממליץ לפני העירייה לבחון את נחיצותו של סדרן גם בעונת הקיץ בשנים הבאות. ראוי להוסיף בהקשר זה כי העירייה ציינה שכבר בעונת הרחצה הנוכחית הסדרן מופעל, עוד לפני שפסק-הדין דן נכנס לתוקפו. כאמור להלן הצדדים הסכימו כי תנאי ההסדר בכל הנוגע לאכיפת החוק יחולו על עונת הרחצה של שנת 2019.
- (ה) שלטים בולטים תלויים ומוצבים במתחם, במיוחד בשטחי הבריכה, וגם המבקשים עמדו על קיומם. החובה מוטלת על המשיבות לפי התקנות שהותקנו מכוח החוק, ולדברי הצדדים היא מקיימת אותה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

26 ביוני 2018
י"ג בתמוז תשע"ח

ת"צ 15-05-46694 מריאנו ואח' נ' חברת מוסדות חנוך,
תרבות ושקום שכונות בתל-אביב בע"מ ואח'

1) ההתחייבות למבצעי אכיפה מצביעה, בעיני היועץ, על חולשת האכיפה בימים שבהם אין מבצעים. העירייה מקבלת על עצמה את ההתחייבות למבצעים לא בכובעה כבעלים של המקום וכמפעילתו, וזוהי התחייבות על-פי הסדר הפשרה שהיא למעלה מן הנתבע בתובענה (ראו סעיף 3א) לחוק תובענות ייצוגיות). יושם אל לב כי היועץ המשפטי לממשלה מעלה התנגדות להתחייבותה של העירייה, בנסיבות כאלה, לבצע מבצעי אכיפה אך אינו טורח לפנות לרשות האכיפה הנוספת שאף אותה הוא מייצג בעמדתו, משטרת ישראל, בבקשה שתקצה משאבים לאכיפת חוק למניעת העישון. אתמהה.

6. הואיל ומאז הוגש הסדר הפשרה ועד שהתקבלה עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה ונדונה לפניי חלפו כמה חודשים, בלתי אפשרי למלא אחר כל הוראות ההסדר בעונת הרחצה הזאת. לפיכך הצדדים הסכימו כי ההסדר יתוקן כך שההצגות חינם תוצגנה עד סביבות חג הפסח ושההוראות שבהסדר שעניינן אכיפת החוק, האכיפה המוגברת וחלוקת דפי הפרסום תחולנה על עונת הרחצה בשנה הבאה. לכשיסתיים ביצוע פסק-הדין תגשנה המשיבות לאישורו של בית המשפט דוח חתום בידי מנכ"ל משיבה 1 או גזבר העירייה.

פסק-דין זה ייחשב מעשה בית דין נגד החברים בקבוצה בעילות התביעה שנמנו לעיל.

בית המשפט סבור כי פרקליטיהם של שני הצדדים עשו עבודתם נאמנה. העדפתו של היועץ המשפטי לממשלה לשלם לקרן אינה מובנת, באשר בא-כוח המבקשים השיג הישג נאה לחברי הקבוצה, קרוב עד כמה שניתן לפיצוי כל חבר וחבר. יש לזכור עוד כי התוצאה המיטבית שאליה הגיע הפרקליט אינה מתמצה בשווי ההטבות; היא כוללת גם אמצעי אכיפה מוגברים והטמעת תרבות אחרת, נקיה מעשן. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שעיינתי בפסיקה שאליה הפנו הצדדים ושהזכרתי לעיל והשוויתי אותה למקרה שלפניי, ובשוותי לנגד עיני את העובדה שהעירייה היא גוף ציבורי – אני פוסקת למבקשים גמול על סך 25,000 ₪ ושכר טרחה לבא-כוח המייצג שסכומו 170,000 ₪, בצירוף מס ערך מוסף. כן תישאנה המשיבות בהוצאות החוקר, כנגד חשבונית מס שתוצג. הגמול ושלושה רבעים משכר הטרחה ישולמו בתוך שלושים יום מהיום, והיתרה, בצירוף הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן – לאחר אישורו של דוח הביצוע.

הודעה על ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה תראה אור ב, ידיעות אחרונות' וב, המקומון תל-אביב'. הצדדים יגישו בתוך עשרה ימים מהיום את נוסחה של ההודעה ואת נוסחם של יתר הפרסומים לפי פסק-דין זה לאישורו של בית המשפט.

ניתן בלשכתי היום, י"ג תמוז תשע"ח (26 ביוני 2018).

המזכירות תשגר את פסק-הדין לצדדים. הצדדים ישלחו העתק ליועץ המשפטי לממשלה.

שושנה אלמגור, שופטת

